

J.E. van den Brink



HET KONINKRIJK DER HEMELEN

Toelichting op Mattheüs 13:1-52

J.E. van den Brink

HET KONINKRIJK DER HEMELEN

WOORD VOORAF

bij 'De geestelijke wereld in gelijkenissen'

Onze Heer reisde door Galiléa, Samaria en het Joodse land, predikende het Koninkrijk der hemelen. Hij deed dit aan de hand van gelijkenissen, en zonder gelijkenissen sprak Hij niet tot de scharen. Maar aan zijn discipelen verklaarde de Meester zijn parabelen. Een enkele uitleg is in de evangeliën voor ons opgetekend, en daaruit kunnen wij zien, wat de Heer bedoelde als Hij in beelden sprak.

Van vele gelijkenissen is evenwel geen toelichting bewaard gebleven. Naar analogie van de verklaringen van Jezus in de evangeliën en vanuit de kennis van het Koninkrijk der hemelen die de apostelen ons deden toekomen, heb ik getracht licht te werpen op de gelijkenissen in Mattheüs 13. Daartoe was het noodzakelijk eerst deze verhalen in hun natuurlijke betekenis te verstaan, ten einde ze daarna te transponeren in hun geestelijke werkelijkheid. Ik noemde deze verklaring daarom: 'De geestelijke wereld in gelijkenissen'.

Jezus beloofde zijn discipelen dat zij de hemel zouden zien geopend. Dit boekje levert een bijdrage om de waarheid van de onzienlijke wereld te leren verstaan door het hanteren van de sleutels van het Koninkrijk der hemelen. Ik weet dat deze inzichten aangaande de onzienlijke wereld de gedachten van velen hebben veranderd, vernieuwd en verrijkt. Ik bid dat ook door dit boekje bij vele lezers de geestelijke ogen zullen geopend worden, opdat zij de realiteit van de wereld die het onderwerp van de prediking van Jezus was, mogen verstaan.

Gorinchem, januari 1973

J.E. van den Brink

BIJ DE HERZIENE EDITIE

onder de titel 'Het Koninkrijk der hemelen', eerste druk

Het is nu vijftien jaar geleden dat dit boek verscheen onder de titel: 'De geestelijke wereld in gelijkenissen'. Onze Heer predikte het Koninkrijk der hemelen aan de hand van gelijkenissen - 'en zonder gelijkenissen sprak Hij niet tot de scharen'. Maar aan zijn discipelen verklaarde de Meester zijn parabelen. Een enkele uitleg is in de evangeliën voor ons opgetekend, en daaruit kunnen wij zien, wat de Heer bedoelde als Hij in beelden sprak.

Van vele gelijkenissen is evenwel geen toelichting bewaard gebleven. Naar analogie van de verklaringen van Jezus in de evangeliën en vanuit de kennis van het Koninkrijk der hemelen die de apostelen ons deden toekomen, heb ik getracht licht te werpen op de gelijkenissen in Mattheüs 13. Daartoe was het noodzakelijk eerst deze verhalen in hun natuurlijke betekenis te verstaan, ten einde ze daarna te transponeren in hun geestelijke werkelijkheid.

Jezus beloofde zijn discipelen dat zij de hemel zouden zien geopend. Dit boekje bedoelt een bijdrage te leveren om de waarheid van de onzienlijke wereld te leren verstaan.

Vandaar dat het als nieuwe titel meekreeg: 'Het Koninkrijk der hemelen'. Ik bid dat door dit boekje bij vele lezers de geestelijke ogen zullen geopend worden voor de realiteit van de wereld die het onderwerp van de prediking van Jezus vormde.

Gorinchem, november 1988

J.E. van den Brink

'Waaraan is het Koninkrijk Gods gelijk en waarmede zal Ik het vergelijken? Het is gelijk aan...' (Lucas 13:18)

Geheimenissen

De leer van Jezus

Er zijn bij vele christenen twee opvallend foutieve gedachten te constateren aangaande het doel van het optreden van Jezus. Ten eerste meent men dat de wonderen die Hij deed, nodig waren om Zich als de Christus aan zijn tijdgenoten te kunnen presenteren en ten tweede dat Hij alleen op aarde gekomen is om onze zondesschuld weg te nemen. Men beschouwt de wonderen en tekenen van onze Heer dus als iets bijkomstigs, als iets dat nu niet meer van belang zou zijn. De betekenis van zijn komst wordt dus beperkt tot de verzoening van de zonde. Voor de meeste christenen is het leven van Jezus zo ver van hen verwijderd dat het als exemplum voor hen inderdaad geen betekenis meer heeft. Toch schrijft Petrus dat Jezus ons een voorbeeld nagelaten heeft, opdat wij in zijn voetsporen zouden treden, en Paulus vermaant: 'Wordt mijne navolgers, gelijk ook ik Christus navolg' (*1 Petrus 2:21* en *1 Corinthiërs 11:1*). Zijn optreden, zijn spreken, zijn handelen en wandelen hier op aarde zijn voor ons van het allergrootste belang als aanwijzing om het juiste spoor te houden.

Jezus kwam niet alleen om onze schuld te verzoenen, maar ook om de *ganse schepping* te herstellen. Daarom gaf Hij ons de Heilige Geest, opdat wij als verlost en naar zijn beeld zouden kunnen leven.

Wij moeten leren zien, dat de wonderen en tekenen die onze Heer deed, in direct verband stonden met zijn taak en met zijn leer. Deze zijn daarom ook nu nog van belang. Zijn prediking richtte zich erop de mens te brengen binnen de grenzen van het Koninkrijk Gods, dat resulteert in vrede, gerechtigheid en blijdschap. Zijn evangelie beoogt in de eerste plaats het gehele herstel van de mens. Daarom waren genezingen en bevrijdingen onafscheidelijk met zijn woorden verbonden: zij waren de realisatie van zijn leer. Zijn woorden en werken scheppen ook nu nog de

mogelijkheid voor de mens om God te dienen met zijn ganse hart, met geheel zijn ziel en met al zijn kracht. Maar dan moet de gelovige niet meer afgeremd of innerlijk verdeeld zijn en een gedeelte van zijn levenskracht willens of onwillens ten dienste stellen van de boze. De ziekte rooft de levenskracht, zodat de christen geen volwaardige arbeider van God kan zijn; de zonde steelt zijn gerechtigheid, zijn geluk en zijn gemeenschap met God; de leugen brengt zijn geest op dwaalwegen, zodat hij niet naar het gestelde doel gevoerd wordt, maar in verwarring en onvrede terechtkomt. Het is dus noodzakelijk dat na de prediking van de leer van Jezus dezelfde manifestaties zich voordoen: duivelen zullen uitgeworpen worden, zieken genezen en gebondenen bevrijd. Door de leer van het Koninkrijk der hemelen ontvangt de mens inzicht tot herstel, zodat hij zich in dienst kan stellen van Jezus Christus en als mede-arbeider ook diens werken kan verrichten.

De tekenen zullen volgen

In *Mattheüs 12:15* wordt verhaald dat allen die Jezus volgden door Hem genezen werden en dat Hij ten strengste verbood Hem bekend te maken. Hij wilde dus niet dat men reclame met Hem maakte als genezer. Waarom niet? Omdat zijn optreden principiële verschilde met dat van de geestelijke leiders in zijn tijd. Deze dekten hun leer door hun imponerende verschijning. Ieder moest opmerken dat zij mannen Gods waren. Hun houding, hun kleding, hun manier van gaan, hun ernst en hun eerbiedwaardig voorkomen moesten de gedachte opwekken, dat zij vrome lieden waren, die gemeenschap hadden met God. Jezus trok evenwel geen aandacht en Hijzelf zocht geen statie. Alleen zijn boodschap achtte Hij groot. Voor Hem golden de woorden: 'Wie gelooft mijn prediking?' Wie van allen die Hem hoorden, aanvaardde zijn leer over het Koninkrijk der hemelen? Wie volgde Hem in zijn denkwereld? Zijn verschijning als leraar was zonder gestalte en zonder luister. Om zijn eerbiedwaardig uiterlijk zou men Hem niet begeerd hebben, maar zijn leer ging gepaard met een enorm gezag in de onzienlijke wereld. Tot zijn volgelingen zegt Hij ook nu: 'Ik heb u macht gegeven!' (*Lucas 10:19*).

Wanneer men Hem in de zichtbare wereld als mens omhoog

wilde stuwen en hem koning maken, onttrok Hij Zich daarvan en ontweek de enthousiaste menigte. Hij duldde het niet dat men de aandacht op zijn persoon vestigde. Hij was nederig; Hij was gekomen om te dienen en niet om gediend te worden. Hij liet zijn stem niet horen op de pleinen en liet Zich daar niet aanprijzen. Hij liet zelfs geen enkele persoonsbeschrijving voor ons na, maar zijn volgelingen waren gegrepen door de grootheid van zijn innerlijke mens en zij bleven bij Hem, omdat Hij de woorden had van het eeuwige leven. Zij hadden zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid' (*Johannes 1:14*). Hij bracht geen leer van de aarde, maar van de hemel, een prediking over het Koninkrijk der hemelen. Hij gaf inzichten in het Koninkrijk des Vaders, maar ook in het koninkrijk van satan. Hij gebood zijn discipelen eraan te denken tijdens zijn leven niets over zijn wonderen te vertellen; die waren niet primair. Dit was alleen zijn prediking. Zijn wonderen volgden evenwel noodzakelijkerwijze op zijn evangelie. De scharen die tot geloof in Hem kwamen, zeiden daarom: 'Zal de Christus, wanneer Hij komt, soms meer tekenen doen dan deze gedaan heeft?' (*Johannes 7:31*).

Bij het begin van diens optreden trachtte de duivel Jezus te verleiden om Zich door een stunt bij het volk te introduceren. Er zou een opzienbarend wonder gebeuren, indien Hij Zich van de tinnen van de tempel stortte. Deze gedachtegang neemt men over, indien men gelooft dat de Heer zulke manifestaties nodig had om Zich als de Christus te openbaren. Op deze wijze zal zich evenwel de antichrist aandienen door allerlei krachten en tekenen. Jezus vermeed echter alles wat de aandacht trok. Hij was alleen een prediker van de nieuwe tijd, het evangelie van de onzienlijke wereld. Hij hield Zich ook niet bezig met openbare discussies, want 'Hij zou niet twisten of schreeuwen'. Hij ontsluitte door zijn leer het wezen der dingen en toonde de achtergronden van goed en van kwaad. Hij brak de onzienlijke wereld voor de mens open en bracht 'het oordeel uit tot overwinning', dit wil zeggen dat Hij een scheiding tussen goed en kwaad in de innerlijke mens teweegbracht, want Hij verdreef de boze geesten. Op deze wijze genas Hij ook de zieken, want Hij bande de ziektemachten uit die het organisme van de mens onder druk zetten en beschadigden.